

על כך יצטרך להחליט שופט-השלום הירושלמי מקס חיימוביץ, שנתמנה לשופט-חוקר למיקורימות בפרשה זו, כאשר משטרת ירושלים תניח בפניו את ממצאיה.

פשעים

השומר

אחותי אנוכי?

סירר שיגרתי של משטרת באר-שבע סרק ביום הראשון השבוע את מאהל השבט הבדואי אברורג'יג, שלידי בירת הנגב. לפתע הבחינו השוטרים בבדואי זקן, קרוע בגדים וזב זמ, הוזחל אליהם בשארית כוחותיו מפתח אהלו.

מה קרה? מי פצע אותך? שאלוה שוטרים, כשהבחינו את הבדואי הזקן פצו לבית-החולים המרכזי בבאר-שבע. זה בני... מילמל הבדואי, הוא עזר לאנוס את בתי?

בגלל המזרח. בנו של הזקן, צעיר בן 22, חמד את אחת מבנות השבט, אולם לא היה בידו מוהר לשלם לאביה כדי לזכות בה. הלך הצעיר אל אבי הנערה, בדואי בן 45, וניסה להשפיע עליו לתת לו את בתו לאשה ללא מוהר.

האב חיפש הסדר מתאים. אתה יודע מה? אמר הצעיר, אני מוכן לתת לך את בתי לאשה, אבל בתנאי שתתן לי בתמורה את אחותך לאשה.

אחותו של הבדואי היתה צעירה בת 16. היא כמוהו לא חשבה כלל להתחתן עם הבדואי המבוגר, שהוא אב להרבה ילדים. אבל לפני שבוע הופיע אחיה, לקח אותה לאוהל בודד בתוך ואדי, הנמצא במרחק של 500 מטר ממאהל השבט. שם הודיע לה כי הוא משיא אותה לאבי הנערה שהיא עצמו חשק בה.

לא היו עדים לנשואים אלה ואבי האת האחות לא ידע כלל על קיומם. לאחר שערך את הטכס, יצא האב את האוהל, והש-

תעלומות

התעלומות

ברנרד אלקובי

בידי פקד ברוך מאיר, מלישכת החקירות של נפת ירושלים, נמצא בימים אלה תיק מבטי (מות-בלתי-רשמי), מן המזורים ב- יותר.

בבוקר יום א', לפני שבוע, נמצאה על-ידי עובר-אורח, בןן סנהוריה בירושלים, גופתו של ברנרד אלקובי, סטודנט ירושלמי בן 24.

אלקובי יליד אלג'יר, גדל והתחנך בטולוז שבצרפת, שם מתגוררים עד היום הוריו ומרבית בני משפחתו. לפני שנה עלה ארצה. הוא עבד במינהל הסטודנטים מטעם משרד הקליטה והסוכנות היהודית, למד בפקולטה למשפטים, שנה ב', התגורר במעון הסטודנטים בירושלים.

אלקובי היה בחור עליו וחברותי, ונערץ על חוג ידידיו ועל חברתו אורה מורנו, מן החוג לסוציולוגיה. לכאורה, לא היו לו שום סיבות להימצא מת, כפי שקרה הוכר באותו בוקר של אפריל, כי הוא נמצא כשהוריו ידיו חתוכים, ובקיבתו כמות רצחנית של סמירודמה. המסקנה המתבקשת: התאבדות.

מה גרם לסטודנט יפה-התואר לשלוח יד בנפשו — אם אומנם עשה כך?

הודשיים עם פליטים. לא מכבר בילה הודשיים בקרב משפחת פליטים ערביים בהאן-יונס. כאשר חזר משם הרגשתי בו שינוי עצום, מספרת ידידה, היגט כהן, המשלימה את הדוקטוראט שלה בכימיה. הוא נראה כאילו רודף אותו משהו, כאילו משהו מטריד את מנוחתו. הוא החל גם סובל מתוסעות פסיכו-סומטיות — כאן ביס-בחזה, קוצר נשימה וכזי. לבסוף החל מקבל גלולות נגד אסטמה, ואפילו התכוננו לנתחו בשל גידולים פוליפיים של הריאות. האם סבל הצעיר הירגיש מדיכאון כתוצ-

אל-פתח הודיע, שקבוצת סידאין, שחדרה מסוריה על וסקה, נצצרה בידי אנשי היסחון הלבנוניים וגורשה אל מעבר ל- גבול הסורי.

לעזור

בלי להסתכן

נשיא שארף הילך ניסה אימנם לשכנע את ראש-המשלה לחזור בו מהתפטרותו, במאמץ להטילא שוב פשרה מחוכמת. אך סערת-הרוחות הכללית לא השאירה כל אפשרות של תימרון. יותר ויותר מדינאים נכנעו לדרישות הרחוב, שהגיע הזמן לקבל הכרעה ברורה: בעד או נגד המאבק הפלסטיני המתחולל בי- איור.

בקצה השמאלי, התייצבו בעיקר סטודנטיים ללא הבדל של דת: אנשי בעת, קומר, ניסטים, לאומנים קיצוניים, ותומכי מאי. הם קבעו: אין גנוס מהפיכת המזרח-התיכון כולו להאיטנאם שנייה. לבנון היא ארץ ערבית ועליה לשאת את חלקה בקורבן, במאבק הכלל-ערבי להחזרת המ- לדת השודדה.

המנהיגים המוסלמיים, שהיו מעדיפים עמדה זהירה יותר, חששו להתייצב נגד התביעות הקיצוניות, אימצו לעצמם את הסיסמות שנראו להם כסופולריות ביותר בין הממוגים.

ואילו הנוצרים — פרט לצעירים שמא- לניים מעטים — הגיבו שלבנון אומנם צריכה לתמוך באירגוני-הטיור, אבל בת- נאי שהדבר לא יפגע בביטחונה שלה. עם כל הכבוד שמגיע לפיראין, הסביר אחד המנהיגים הנוצריים, איננו יכולים למסור את גורל ארצנו בידיהם. לעזור להם, להרשות להם להקים משרדי תעמור לה ואיסוף כספים — כן, לסבך אותנו במלחמה ישירה עם כוחותיה הצבאיים של ישראל — לא!

הוא דרש להפקיד את השמירה על הג-

אחד אחרי השני, התלכדו התושבים הפלסטיניים, ניסו להתפרק לעבר הערים הי- סמוכות. ברוב המיקרים נתקלו במחסומי צבא, שלא היסס לפתוח עליהם באש. בי- מחנה צור, למשל, כאשר ניסו הפלסטים לעלות על עמדת-מישור של הצבא, פתחו החיילים באש, הרגו אשה אחת ופצעו שלושה גברים. ביום השני של המהומות, הגיע מספר ההרוגים ל-13, והפצועים ליותר מ-200.

כראמה

רובם היו סלסטיניים — אם כי בכיירות נכללו גם סטודנטים רבים בין הקורבנות. וכך, במהירות מסחררת, אחזה שלהבת המלחמה האזרחית בארצי הלבנון. הנשיא מסר סמכויות חירום בידי הצבא; ראש הממשלה התפטר; החיים התקיימו שותקן לחלוטין.

ההסדר

שהתמוצץ

כ אשר יקרה רשיד כראמה לכס השיל- טון, למחרת התקפת צה"ל על נמל- התעופה של ביירות, היתה לבנון מצוללת

באחדים

בול הדרומי בידי חיילי או"ם, שימנעו חדירות משני הצדדים.

אל-פתח

מאיים

ת גובתו הרשמית של אל-פתח היתה חד-משמעית בקיצוניותה:

לא נרשה לשום ממשלה ערבית להפנות נשק ערבי נגד הלוחמים הפלסטיניים. אנו ננהל את מלחמתנו באוייב הישראלי מכל שטחי המולדת הערבית הגדולה... לא נרשה שממשלת לבנון תהפוך את הצבא הלבנוני הערבי, למעשה, לשומר על שלומה של ישראל.

חזית השחרור הפלסטינית היתה קיצונית עוד יותר. היא הורתה לאנשיה לעמוד בי- ראש ההסגנות כרחבי לבנון, להתסיס את המליטים ואת האינטליגנציה השמאלנית — כזי שגם אם חלק אחר (הכונה אל-פתח) של המחנה הפלסטיני ירצה לתשטש את בגינת ממשלת לבנון — לא יוכל לעשות זאת בלי פחד ההמוגים.

אם לבנון

תתפורר...

ק שה היה לראות, בתחילת הש- בוע, כיצד יגמר המשבר. אולם איש לא פסל את האפשרות, שהרפובליקה הלב- נוגית, שזכתה בעצמאותה חמש שנים לס- ני קום מדינת-ישראל — תתפורר.

ואו — איפה תעמוד התיאוריה של אל-פתח? שאל כמיל שמעון, נשיאה לש- עבר של לבנון. הם דוגלים במדינה פלס- טינית, בה יחיו הערבים ומוסלמים בצד- תא. הם הצביעו על לבנון כעל הוכחה שמדינה כזאת יכולה להתקיים. האם יביאו עתה להרס לבנון, ויוכיחו שהמיתרון בו הם דוגלים לגבי פלסטיין אינו מעשי?

אלקובי (מימין) במסיבה כאילו משהו רדף אותו

איר בו את אחותו עם אבי כלתו. המחנות המיועד קשר את כלתו הצעירה בידיה ו- ברגליה, ובצורה זו חגג עימה את ליל ה- כלולות שלהם. אחרי שבוע תענוגות, חזר אל אשתו וילדיו במאהל השבט.

החתנים ברחו. בבוקר הצליחה הי- נערה לשתרר את עצמה מכבליה וברחה לאוהל אביה. שם ביקשה מאביה הישיש לקחתה למסורה כדי שתוכל להתלונן על האונס שבוצע בה בסיוע אחיה. לקח האב את הבת ויצא עימה בדרך לכביש, כדי לתפוס את האוטובוס לבאר-שבע.

בדרך פגש אותם האת. אתה לא תלך למסורה? ציחה על אביו. אני כן הולך, הודיע הבדואי הזקן. התנפל הבן על אביה, היכה אותו, ואחרי שהפילו שבר את צלעו- תיו בעזרת אבנים.

איננו יכולים למסור עדיין את שמות המעורבים בפרשה, הודיע פקד אשר דוידר- ביץ' ממשטרת באר-שבע. אנתנו ממשיכים בחקירה.

אבל בשלב זה הגיעה החקירה למבוי סתום: הבעל-הכפוי שאנס את הבדואית הי- קסינה, ואחיה, נעלמו ועקבותיהם לא נודעו עוד.

עארפאת

שירותיהביון למנוע פעילות סידאין פלס- טיניים בגבול ישראל.

ההסדר החזיק מעמד בדיוק ארבעה חו- דשים. המתיתוח בין אנשי-הביטחון הלב- נוגיים לבין אירגוני הטיור גברה. במח- נות הפליטים — בהם יושבים 230 אלף פלסטיניים — נמצאו שמועות על מעצרים נרחבים בין פעילי אירגוני-הטיור.

ההתפוצצות באה כאשר תחנת-שידור של